

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 29sten MEI 1841. N. 22.

KOLONIALE SECRETA[RY].

Curaçao den 14 Mei 1841.

ALZOO de persoon van BARTOLOMEUS SENIOR jr., burger en gezeten alhier, zich by rekwest aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manuissie* voor de door het Gouvernement des eilands aan hem in eigendom overgegagen lands slaven met namen BALMINA ISIIA en JOHANNES GIRIGORIE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken aan een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings ontwaard hebbende, dat eenige ingezetenen strydig handelen met de bepalingen en den geest der publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, dd. 22 October 1810, welke op den 22 Mei 1821, geamplieerd en eenigzins gewyzigd is geworden door eene nadere verordening, waarby de eigenaren van kanoos

1. verboden zyn, om de bedoelde vaartuigjes, voor zoo verre dezelven in de Stads Wyk- of districten voorhanden mogten zyn, langs het strand aan de Overzyde en op Pietermaay, met uitzondering nogthans van die plaatsen, welke tot het bedoelde einde door de uitgeduidde wet aangewezen zyn gewonden, te houden,
2. bevolen zyn geworden, de gezegde kanoos, voor zoo verre zy in de buiten distrikten aanwezig mogten zyn, onder slot te houden,

heeft het noodzakelyk geacht, ter handhaving dezer allezins doelmatige maatregel, den belanghebbenden te kennen te geven, dat alle handelingen, welke van heden af te rekenen gepleegd mogten worden, strydig met de kennelyke strekking der hierin aangehaalde wettige voorschiften, ter kennisse der regterlyke magt zullen gebragt worden, ten einde derzelver overtreders, door de bereids vermelde publicatie van 22 October 1810 vastgestelde straf, mogen bedwongen worden.

Curaçao den 10 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings maakt aan de ingezetenen bekend, dat het gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus verboden is, de vischsoort *Sardyn* of *Sardientje* genaamd, te verkoopen, uitdeelen en ter spys te geven, en deelt hun mede, dat de overtreder dezer bepaling ten strengsten naar het voorschrift der wetten zal vervolgd worden.

Curaçao den 14 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld.
Mr. H. W. DE QUARTEL.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 21 Mei 1841.

HET Collegie der Weês onbeheerde en desolate boedelkamer en de Heer A. H. STEELING LESEUR, als daartoe behoorlyk by acte gemagtigd, zullen op aanstaanden Maandag, den 31 dezer maand, in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, aan de meestbiedenden openlyk verkoopen:

— de Plantagie genaamd DANIEL, gelegen in het 3de district der West divisie, met derzelver inventaris.
— Twee Huizen, gelegen in de Willemstad alhier onder Nos. 78 en 198,
benevens nog
— Een en twintig koppen slaven,

allen toebehoorende aan den Heer J. P. LESEUR alhier te lande woonachtig; zullende van af den 24 dezer de bewyzen van eigendom der effecten, als mede de veil conditien, ter Weeskamer voormeld ter visie liggen.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

☞ De opgemelde vendu zal, in stede van op den 31 dezer, plaats hebben, den 3 Juny aanstaande, des morgens te tien ure, zullende by die gelegenheid al mede openlyk worden verkocht een Huis staande en gelegen in de Willemstad op den hoek van de Keuken en Kuiper-Straat, aankomende REMONDA ELIZABETH LANGE, weduwe van N. VAN STEENIS.

C. L. VAN UYTRECHT verzoekt aan elk dien het moge aangaan, om aan niemand iets voor zyne rekening aftegeven, dan op vertooning van een schriftelyk bewys door hem of zyne huisvrouw onderteekend, en aan de genen die van hem, wegens geleverde winkelgoederen, te vorderen hebben, om hunne rekeningen aan hem ter vereffening in te zenden.

Curaçao den 21 Mei 1841.

Laatste Verval van het ottomannische ryk.

Het volgende is getrokken uit een pas nieuw verschenen werk des heeren A. de Lamartine, onder den titel van: *Vues, discours et articles sur la question d' Orient.*

Sedert 1770 wordt het verval van het Ottomannische ryk voor aller oogen zigtbaar. Maar, mag men vragen, hoe is dit ryk zoo vervallen? Het antwoord is: zoo als ryken vervallen, wanneer het beginsel, waardoor zy tot bloei zyn gekomen, is te niet gegaan. Het Ottomannische ryk, dat in den beginne eene militaire theocratie was, had twee grondbeginselen noodig om te blyven bestaan, namelyk: bygeloof en overwinning. Eene natie, als de Turksche, die landbouw, koophandel noch geregeld bestuur zocht, moest te gronde gaan, zoodra er geen yver meer bestond, om hare leerstellingen voort te planten, en er geen volken zouden zyn, die zy kon onderwerpen, om voor haar den drukkendsten arbeid te verrigten. Deze tyd is spoedig gekomen. De betrekkelyke krachten van Europa waren vermeerderd, de hare verminderd.— Haar vroeger onderdrukkings vermogen was te niet gegaan. De turksche bevolking was niets meer, in verhouding tot de uitgestrekte landen, die haren schepter gehoorzaamden. De stam van Osman was door vreemde planten geheel verstikt: de Christenen kregen de overhand op de Ottomannen, zelfs binnen in het ryk. De dag, waarop zy hun getal en hunne sterkte gevoelden, moest de laatste dag van Konstantinopel zyn: en deze dag is gekomen.

De oude roem beschermt echter langen tyd de ryken, wanneer zy in werkelykheid opgehouden hebben te bestaan. De vooroordeelen en gebruikelyke vormen der diplomatische kanselaryen, blyven welligt langer bestaan dan de personen. Intusschen is Turkye, het zy herhaarld, te gelyker tyd onder denzelfden slag als Polen bezweken. De beroemdste krygsman van de achttiende eeuw, de groote Frederik, zond reeds aan de keizerin Catharina het plan van dezen krygstogt, die een of twee eeuwen zal duren, die aan den Donau en de Krim begon, die voortgezet werd in Moldavie, Wallachye, op den Kaukasus, en die te Konstantinopel zal eindigen. Catharina, die wel wist, dat de Turken alle innerlyke kracht verloren hadden, hield zich eerst bezig om de Tartaren aan hunne heerschappy te ontrukken, omdat deze de eenigste kracht hunner legers uitmaakten, dit gelukte haar; toen was zy bedacht om de Grieken van hen los te maken, dewyl deze de eenige kracht hunner vlooten uitmaakten. Zy zond de Orloff's naar Griekenland, bragt den Peloponesus in opstand; het vuur van godsdienstyver ontbrandde overal. De overeenkomst van godsdienst gaf haar voor altyd de talryke Grieksche bevolking van het vasteland en der eilanden in handen.— Hierna verbrandde zy de Turksche vloot by Tchesme; hare generaals zagen de 400,000 Ottomannen, onder den groot-vizier Emir-Pacha, aan den Donau, voor hunne oogen wegsmelten. Dit was de laatste zieltoging van het Islamismus in Europa; na dien tyd was het slechts eene schaduw, eene herinnering; als het ontzenuwde turksche leger Konstantinopel doortrok, kon men zeggen, hetgeen het toen zeide onder de muren van het Serail: "Wy gaan ons voor den dood voorbereiden, eene blonde natie, moet Turkye vernietigen."

Sedert dien tyd bestaat Turkye slechts door de staatkundige verdraagzaamheid van Rusland en Oostenryk. Ieder jaar valt een steen van het gebouw, ieder jaar valt een tak van den boom af, die niet meer groeit. Moldavie en Wallachye zyn aan hetzelve ontnomen, en in zoo lanige tweeledige betrekking gebragt, dat Rusland mede souverein is over deze gewesten.— De kust der Zwarte Zee is achtervolgelyk afgeknaagd, door den telkens weder opkomenden vloed der Russische magt. Servie is geheel opgestaan en heeft de Turken in den slag van Sophia verdelgd; het heeft zich georganiseerd onder den Prins Millosch, een aloud patriot, den Washington dezer boschachtige gewesten. Bulgarie wacht slechts een koenen aanvoerder; eensklaps, spoedig welligt, zal het zich verheffen. De Grieken van den Peloponesus hebben het juk verbroken. Arabie is altyd meer arabisch dan turksch geweest; het behoort meer aan de Bedouinen en Imans,

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

DE ondergeteekende en Echtgenoot, gevoelig zynde aan de hartelyke belangstelling, by gelegenheid van het vertrek hunner vier zonen naar het moederland, door ingezetenen en andere tydelyk hier zynde personen bewezen, verzoeken hunne dankbaarheid deswege, langs deze wyze aan elk hunner kennelyk te mogen maken, in de hoop dat dezelve aldus met welwillendheid zal worden aangenomen.

Curaçao den 28 Mei 1841.
R. F. VAN RADERS.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Mei 1841.

BY dispositie van den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 21 dezer No. 100, *ingetrokken en buiten werking gesteld zynde de bepaling, wegens de geldelyke afgave ten faveure der armen kas te Aruba, voorkomende in artikels* 50 *en* 51 *van het Reglement op den Handel en de Scheepvaart van gemeld eiland*, gearresteerd by dispositie van den voormaligen Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, dd. 19 October 1824 No. 774 en alhier gepubliceerd den27dierzelfde maand.

Zoo wordt zulks, namens Zyn HoogEd. Gestr., by deze tot narigt van belanghebbenden openlyk bekend gemaakt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Mei 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 5 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Dingsdag, den 1 Juny d. j., verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien ten bedrage van *Twaalf duizend Guldens*, betaalbaar *Zes maanden* nazigt, bestaande in stellen van Duizend gulden, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen zal worden aangenomen. Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 Mei 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkooping

OP aanstaanden Dingsdag, den 1 Juny, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, van het volgende, te weten:

77½ Tonnen Pokhout min of meer.
29,420 ponden Watapana „
46,475 „ Brazilie hout „
1 Kist Varinas Tabak en
10 PullenKarpatOlie inh. 170 pinten.

Curaçao den 27 Mei 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Griffie van de Regtbank.

BEKENDMAKING

Curaçao den 25 Mei 1841.

OP last van de Regtbank dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt: dat op een door den Heer HERMANUS ROJER, vader van CORNELIS GERARDUS ROJER, ingediend rekwest, na verhoor van het Openbaar Ministerie, krachtens art. 42 van het regerings reglement, onder de nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, de genoemde CORNELIS GERARDUS ROJER, wegens wangedrag by besluit van den 11 Mei d. j. No. 8, onder curatele gesteld is, en dat tot Curator over hem op aanwyzing van den genoemden Heer HERMANUS ROJER is benoemd, de Heer Mr. J. SCHOTBORGH Hz., met al zoodanige magt en onder zoodanige verpligting als regtens behoort.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

*** *GETROUWD.*
J. M. PINEDO
EN
W. E. DEWINDT.

Curaçao den 24 Mei 1841.
Strekkende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1841.

V. M. Donderdag den 3 te 11 u. 6 m. 's avonds.
L. K. Zaturdag den 12 te 3 u. 22 m. 's morgens.
N. M. Zaturdag den 19 te 2 u. 39 m. 's nachts.
E. K. Vrydag den 25 te 6 u. 1 m. 's avonds.

Verleden Donderdag, den 27sten dezer, te 10 ure 's morgens, is Z. M. Transportschip DORDRECHT, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee C. VAN DER HART, naar Hellevoetsluis vertrokken, en als passagiers met hetzelve Vrouwe E. B. VAN RADERS, Echtgenoot van den Heer Kapitein ter Zee H. KETJEN, en de vier zonen van den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber der kolonie.

Wy wenschen de DORDRECHT eene gelukkige en voorspoedige reis, en dat de dierbare betrekkingen van den Heer Gezaghebber en allen aanboord in den besten staat van gezondheid ter bestemde plaatse mogen aankomen.

Verleden Donderdag nacht, tusschen half tien ure en middernacht, is over een gedeelte van het eiland eene tamelyk harde regenbui gevallen, welke bui met sterke weerlichten en eenige onweersslagen vergezeld is geworden. Het was hoog tyd, dat er wat regen viel; want vele plantagien hadden reeds water gebrek, en in het stads district was er volstrekt geen regenwater te bekomen. Deze regen was in het stads district en middel divisie algemeen en tamelyk zwaar, in de oost en west divisie plaatselyk en minder zwaar.

In den loop der week hebben wy onze londensche Couranten tot de dagteekening van den 14 April ontvangen, waaruit wy voor dit nummer het belangrykste uitgetrokken hebben.

Uit brieven van Amsterdam tot den 14 April vernemen wy, dat de MARIA & JACOBA, kapitein D. J. BART, op den 18 dier maand van die stad met bestemming naar La Guayra, Puerto Cabello en Curaçao zoude vertrekken.

In de londensche Courant van den 9 April wordt, onder dagteekening van 'sGravenhage 5 April, vermeld, dat Z. M. de Koning op den 13 dier maand naar Amsterdam zoude vertrekken.

Uit Luxemburg wordt onder dagteekening van 3 April het volgende gemeld:— „ In deze stad heeft men de tyding aangekondigd, dat de Koning, onzeGrootHertog, het voornemen heeft om ons in den loop der aanstaande maand te komen bezoeken. Deze tyding heeft alhier algemeene blydschap verwekt. Onze stad is nooit vereerd geworden met een bezoek, van eenig van de Koninklyke en Groot Hertoglyke familie. Het is aan Koning Willem II. voorbehouden om ons dat genoegen te verschaffen. De bewindslieden en de ingezetenen wedyveren met elkander om Zyne Majesteit een prachtig onthaal te geven en om hunne erkentelykheid aan den dag te leggen voor de hun bewezene gunsten sedert Hoogstdeszelfs aankomst tot den troon."

AMSTERDAM, 5 *April.* „ Uit Braband vernemen wy, dat Z. M. Koning Willem Frederik, Graaf van Nassau, het aan hem gedaan verzoek heeft ingewilligd om den Graaf Van der Duyn en Baron R. Fagel, den laatsten met een pensioen van *f* 3000, uit zyne dienst te verwyderen."

De jongste berigten uit China waren gunstig. De Engelschen hadden de Chinezen met eern bombardement en eenige congreviscSaurpylen tot rede gebragt, en eene voopige schikking onder de volgende waarden gemaakt:

1. Ale britsche kroon worden het eiland en haven van Hong-Kong afgestaan. e billyke lasten en geregtighe-den, we op den aldaar gevoerd wordende handoor het ryk geheven worden, zullen tald worden, als of de handel gedreven rde te Whampoa.

2. Aahet britsche gouvernement zal eene scieloosstelling van zes millioenen dollars aald worden, waarvan thans een millioen vervolgens alle jaren tot 1846 een gelyedeelte zal betaald worden.

3. Eal onverwyld eene gemeenschap tusschen twee natien op gelyken voet geopend vden.

4. Dandel op de haven van Canton zal binn den tyd van tien dagen na den Nieuwjrs dag der Chinezen, geopend en te Whpoa gedreven worden, tot dat er verderchikkingen op de nieuwe nederzettingillen zyn gemaakt geworden.

De bonderheden van dit verdrag zullen nachand door onderhandelingen geregeld orden.

Het gemelde verdrag is op den 20 Jan. gesloteren daarin verklaart de gevolmagtigde va H. B. Majesteit in China, de kapitein Carles Elliot, dat het gouvernement van Grot-Brittannien niet getracht heeft om eeni uitsluitelyk voorregt in China ten voordee van de britsche schepen en koopliedon terlangen; hy biedt terzelver tyd de bescerming der britsche vlag aan de onderdanen, burgers en schepen der vreemde mogodheden, welke op het gebied van H. M nogten komen.

In afwachting van H. M.'s verdere bevelen zallen er geene haven of andere geregtigheden aan het Britsche gouvernement betaald worden.

Het eiland Hong-Kong is een klein eiland van omtrent vyftien mylen in den omtrek, doch het vormt met de naburige landen een der schoonste havens, welke er bestaan, alwaar eenig getal schepen, van eenige hoegrootheid ook,in het slechtste weder veilig kunnen liggen; en hetzelve zoude ongetwyfeld binnen korten tyd eene belangryke handelplaats worden, wierde deszelfs bezit door de Engelschen niet bezwaard met de bepaling, dat er dezelfde geregtigheden als te Whampoa zullen betaald worden. Dit maakt het voor de Engelschen slechts een militaire post.

In een volgend nummer zullen wy de byzonderheden der beschieting van een der forten aan de Boca Tigris en de vernieling van 18 jonken mededeelen.

De gezanten der vier verbondene mogendheden in de oostersche kwestie te Constantinopel hadden, na lange conferentien over de aan hen door de Porte gedane mededeelingen, betreffende de door Mehemet-Ali ingezondene vertogen tegen de Hatti-Sheriff van aanstelling, besloten, doordien zy daarover niet eens hadden kunnen worden, om de zaak optedragen aan de beslissing der Conferentie te Londen.

Constantinopel werd geillumineerd by gelegenheid der terugkomst van de vloot in de Dardanellen.

Overzigt der verhandelingen van het Congres van Venezuela, hetwelk den 20 January zitting heeft genomen en den 18 Mei is gesloten geworden.

Gedurende de zitting van het Congres zyn er verzoekschriften ontvangen geworden zoo wel door de uitvoerende magt, als door het Congres zelve, van wegen de bloedverwanten der gebannene reformisten. Hierin wordt te kennen gegeven, dat er twee honderd huisgezinnen lydende zyn, doordien een of meer hunner leden in

ballingschap zuchten; dat deze gebannenen meestal menschen van vele diensten zyn in den bevrydings oorlog; zo stierf, zegt men, onlangs een hunner in groote armoede te Curaçao, en op zyn lyk zag men de lidteekens van dertig wonden, in den bevrydings oorlog bekomen; vele hunner in eene ongewone of ongezonde luchtstreek gebannen zynde, hadden er hun gezondheid verloren; derhalven werd om eene amnestie verzocht.

Het verleenen dezer amnestie kan geene kwade gevolgen hebben voor het vaderland. Trouwens heeft de President bij het openen van het Congres verklaard dat het vaderland de diepste rust en vrede genoot. Ook is het volk het gewoel des oorlogs en het gebruik van wapens ontwend en heeft de zachte en vreedzame zeden terug genomen, welke het bezat vóór den bevrydings oorlog, als wanneer, volgens A. von Humboldt, het geroffel van de trom de inwoners uit de dorpen deed vlugten.

Er was in 1836 wel een *indulto* gekondigd, doch deze *indulto monstruo*, of monsterachtige vergiffenis is te vergelyken met die, welke de Hertog van Alba had geschonken aan de overwonnelingen in de Nederlanden, en welke hy nog durfde noemen: *el acto de Clemencia y Misericordia*, waarin aan allen vergiffenis geshonken werd, behalven aan diegenen, die maar eenigzins betrokken waren geweest in den opstand tegen den koning en de geestelyken.

Toen in de kamer der vertegenwoordigers de wet van amnestie, door eene commissie opgesteld, werd voorgelezen, was de minister tegenwoordig, welke verzocht, dat deze wet in de tegenwoordige zitting niet zou voorgedragen worden. De kamer aan de eene zyde tot barmhartigheid genegen en aan de andere zyde het bewind genoegen willende geven, wyzigde deze wet zoodanig, dat zy aan het bewind overliet om al of niet in het land te laten komen degenen, welke er om mogten verzoeken. Deze wet in de tweede kamer doorgegaan zynde, werd den Senaat toegezonden.— Dit wetgevende ligchaam was nog meer tot barmhartigheid genegen en maakte de wet algemeen, en dezelve zoude doorgegaan zyn, had de President der Republiek niet verklaard, dat hy de teugels van het bewind zoude nederleggen. Ook kwam hierby in aanmerking de vrees voor de uitgebreide magt, welke hy in handen heeft om te straffen degenen, welke zich tegen hem durven verzetten.

In sommige Couranten vindt men bittere en scherpe uitdrukkingen wegens het gedrag van dien President in de zaak der amnestie. Hy heeft hierdoor veel van zyne volksgemeenzaamheid verloren.

Het ontwerp van wet ter oprigting eener nationale bank heeft een beter lot gehad als dat der amnestie; want ofschoon de uitvoerende magt, eigentlyk het ministerie, zich er sterk tegen verzet had, is hetzelve, kort vóór het sluiten der zittingen van het Congres, doorgegaan.

In het jaar 1829 is er te Londen tusschen de afgevaardigde van het koningryk der Nederlanden en de Republiek van Columbia een handelstraktaat gesloten. In dit traktaat is echter de nederlandsche vlag niet gelyk gesteld met die der meest begunstigde natien, welligt om dat andere gouvernementen regtstreeks een afgevaardigde te Bogota hadden, terwyl Nederland met een afgezant te Londen onderhandelde, die maar bepaalde instructien had. Dit handelstraktaat is met Mei 1841 verloopen, en men zegt, dat de nederlandsche Consul Generaal te Caracas pogingen heeft gedaan om te verkrygen, dat by het vernieuwde traktaat de nederlandsche vlag gelyk gesteld wierde met die der meest begunstigde natien. Misschien is het dit voorstel, het welk het bewind van Venezuela op het denkbeeld heeft gebragt om de wet van gelykstelling aller vlaggen voortestellen, welke wet dan ook is doorgegaan; zoo dat de nederlandsche vlag in alles, als: inkomende regten, loodsgelden, tonnen geld, tollen, havengeld, enz. even veel als de anderen zal betalen.

De onderscheidene West-Indische Couranten vormen zich een gunstig denkbeeld van den goeden uitslag van de post stoom-pakket vaart. Tot heden toe levert de vaart in deze zeeën eene groote ongelegenheid wegens den stroom, die bestendig van het oosten naar het westen loopt, en de oost passaat wind. Het opwerken tegen wind en stroom is onaangenaam en zeer langwylig; door de stoomvaart worden deze ongelegenheid voorgekomen.— De rentenier, die in de West Indiën door zelfverveling meer dan elders wordt gekweld, en zich eens willende verplaatsen, bevindt zich spoedig aan de uiterste grens van het eiland zyner inwoning; doch wanneer deze inrigting eenmaal tot stand komt, dan stapt hy in de stoomboot met dezelfde gerustheid, als in eene trekschuit en reist waar hy wil; en op de onderscheidene pleisterof aanlegplaatsen wordt hem juist zoo veel tyd overgelaten als noodig is om het meest merkwaardige aldaar te bezigtigen of om een uitstapje landwaarts in te doen; terwyl de speculatie geest genoegzame paarden, muilezels of andere vervoer middelen ter zyner beschikking stelt. De europische reiziger, welke de West-Indiën verlangt te bezoeken, maar die thans door de lange en vervelende togt over den Oceaan wordt afgeschrikt, vindt als dan gelegenheid om dezen togt in twee en twintig dagen te volbrengen, in een vaartuig, dat hem alle gemakken aanbiedt. Men berekent, dat deze overtogt op een pond sterling per dag komt te staan. Deze overtogt komt derhalve even duur te staan als die op gewone koopvaardy vaartuigen.

Een bezoek in de tropische gewesten, waar land en luchtgesteldheid geheel onderscheiden is van die van zyne woonplaats, moet hem belangryker wezen dan dat van landen, die byna onder dezelfde breedte liggen, als die zyner inwoning. Stapt hy bvb. te La Guayra aan wal, dan kan hy zich spoedig in de hooge bergvlakte van Caracas bevinden om aldaar de krachtvolle groei der tropische gewassen te aanschouwen. Beide dezer steden zyn thans voor een groot gedeelte door vreemdelingen bewoond, en met het Duitsch, Fransch of Engelsch kan men aldaar overal te regt komen. Men verwacht ook, dat een groot getal der europische reizigers, welke thans de Vereenigde Staten bezoeken, insgelyks naar de West-Indiën zal komen, daar deze stoomvaart twee maal 's maands er de gelegenheid toe aanbiedt.

De volgende zyn de namen van de Stoompakketten toebehoorende aan de Koninklyke Post-Stoompakket compagnie:—

De Thames, Medway, Isis, Trent, Clyde,	Gebouwd te Londen.
Tweed, Tay, Tiviot, Dee, Solway,	Gebouwd te Clyde.
Severn, Avon,	Gebouwd te Bristol.
Medina,	Gebouwd te Cowes.
Forth,	Gebouwd te Leith.

Te zamen veertien.

Ingezonden.

BE it known unto all who the present shall read, that on application made from the Danish Island of St. Thomas to the Chief Rabbinate of the Congregation of German Jews of this city concerning an article as was inserted in the Curaçaosche Courant No. 47 of the 7th November 1840 by a certain B. C. Carillon, who denominates and subscribes himself, Geestelyk by de N. P. I. Gemeente of Surinam and upon a most accurate and minute examination and serious meditation of the aforesaid article, I the undersigned am led to believe and am fully aware of and convinced that the principles of the Creed so displayed and manifested in the aforesaid article are evidently contrary to the Jewish believe, which hitherto has been universally confessed by all upright and sincere believers in and followers of the law of Moses as exists on the Globe, having not only denied the authority and validity of the precepts so prescribed by our most enlightened and venerable Rabbins, and these two thousand years unanimously and generally acknowledged by the Israelites, but also shaken the truth of the law of Moses which has been revealed on the Mount of Sinai and which Law is the Base of all traditions as were derived from it, and in order to explain my opinion concerning the abovementioned Articles of Creed, I hereby declare that it contains a most rejectable heteradoxy and publicly shows the tendency and principles as are adopted by the author, to deepen the base of the holy religion of his forefathers and to reduce it to rational principles propagating unbelieve and Sectarism among his brethren, the success of which might be pernicious unto the social life of the subjects. I the undersigned do therefore hereby manifest my true and full conviction, that the election or appointment of such an individual as Preacher, Preceptor or Teacher of religion or Reader in the Synagogue, who has publicly developed such principles can only tend to undermine the temporal and eternal felicity of our Brethren. I consider it therefore a sacred duty incumbent upon me to manifest hereby my full and true conviction and to reply by the present to the application made to me.

In witness whereof I have put my signature and my seal at the foot of this in the city of Altona 3d of February 1841.

(Signed) J. ETLINGER,
Chief Rabbin and President
of the Israelite Justice.

I the undersigned do hereby testify that the present signature is the proper handwriting of J. Etlinger Esq. Chief Rabbin of the Congregation of the German Jews and President of the Tribunal of this Congregation. In witness whereof I have put my name and seal of Government at foot of this.

Altona Chief Presidio 3d February 1841.

(Signed) Count BLÜCHER ALTONA,
Privy Counsellor of His Majesty the King of Denmark, Chief President of Altona and Knight of the Elephanten, Great Cross of Dannebrog.

L. S. The present has been faithfully translated and literally turned into English by the undersigned.

(Signed) JEHUDAH CASSUTO,
Sworn Translator.

Hamburg 9th of February 1841.

Abseiten der Königlichen dänischen Gesandschaft womit hierdurch die Richtigkeit der vorstehenden unterschrift des Herrn J. Cassuto beeidegten Uebersetzers in dieser Stadt bescheinigt. So geschehen zu Hamburg den 9 Februar 1841.

(Gezeichnet) BILLE.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

dan aan den Sultan of den Pacha van Egypte. Egypte heeft zich van het ryk afgescheurd, en tracht zynen vorigen gebieder het grootste gedeelten in Azie te ontnemen. Afrika is aan de fransche magt onderworpen, of staat onder de kleine souvereinen van Tunis, Tripoli en Marocco: de hand is verbroken. Wat blyft er nog over van het eigenlyke Turkye? slechts Konstantinopel en de daaraan grenzende gewesten in de beide werelddeelen; wel is waar, nog een uitgestrekt grondgebied, maar byna geheel bevolkt door Grieken en Armeniërs; en voorts nog Syrie, dat de Pacha van Egypte zich heeft toegeëigend en met geweld bezit. Inbreuk op inbreuk makende, is Mehemed-ali tot den Taurus gekomen; hy wil niet meer terug. Ziehier onder welk voorwendsel hy zoo ver is gekomen, en er de grenspaal van een arabisch ryk wil stellen.

Syrie, een heerlyk gewest, of liever koningryk, breidt zich uit over eene lengte van 150 mylen tusschen de woestyn van Egypte en den Taurus, die het van Anatolie scheidt. Cyprus, een eiland van 80 mylen lengte en 30 mylen breedte, ligt in deszelfs wateren en maakt er, als het ware, een deel van uit. Dit eiland heeft, op eene bevolking van 40,000 zielen, slechts eenige honderden Turken. De bevolking van Syrie verschilt even menigvuldig als het voorkomen van het land. Grieken bewonen de westelyke vlakten, Turken zyn gevestigd te Damascus en Homs, zwervende Bedouinen doolen in de zuidelyke woestynen om, Arabische herders en landbouwers vindt men in Palestina, Israëliten te Jerusalem en te Tiberias, Ansuries, Metualers en Drus n bewonen het gebergte, en eindelyk Maroniten op den Libanon. De Maroniten zyn door hun oorlogzuchtig en beschaafd karakter, en door hunne van nature sterke landstreek, de belangrykste natie dezer gewesten; zy zyn Christenen en zelfs katholyk. Hun vorst, welke men den grooten vorst Emir-Beschir noemt, belydt ook die godsdienst. Hy regeert hen, zoowel als de Drusen, eene andere natie, die noch Arabisch, noch Muzelmansch, noch Christen is, van oorsprong duister, en wier godsdienst onbekend is. Deze twee volken, onder elkander op denzelfden bodem verspreid, bewonen gemeenschappelyk of in aan een verbonden dorpen. Het is eene soort van federatie, gelyk aan die der Zwitsersche kantons, maar die een gemeenschappelyk beheer hebben, en te zamen onder het feodaal gezag van den Emir stryden. Deze twee volken kunnen, in vier en twintig uren tyds, 30 á 40,000 man onder de wapenen brengen. Door hunne uitstekende veerkracht, door de eenheid van hun bestuur, door de ligging hunner bergen, door de engten hunner dalen, die naar Damascus, Aleppo, Jerusalem, St. Jean d'Acre en Beyrut uitloopen, doen zy al deze steden beven, eu bemagtigen deze, zoo dikwyls de Emir hun eenen vyandelyken aanval beveelt te doen. Deze beide volken maken blykbaar het eigenlyke, het voornaamste volk van Syrie uit. Dit vry en nyverig volk was met den Turkschen regerings vrywel te vreden. Deze regering was week, en liet, neven zich, ongehinderd alles groot worden. Er was nog maar korten tyd noodig en Syrie zou geheel op zich zelve gestaan hebben. De groote Heer regeerde het door Pacha's die hunne zetels te Tripoli, Aleppo, Damascus en St. Jean d'Acre gevestigd hadden. Zy hadden weinig troepen, weinig gezag en weinig invloed in het hart van Syrie. Een enkel man had een groot persoonlyk overwigt in het zuidelyk Syrie. Deze man was Dahër, scheik van Safad, die zich in 1749 van Acre meester gemaakt, en hetzelve versterkt had. Djezzar-Pacha was zyn opvolger. Deze bood dapperen wederstand aan Bonaparte, en dwong het fransche leger naar Egypte weder terug te trekken. Na diens dood, in 1804, benoemde de Porte zynen opvolger. en in 1830 was Acre in het bezit van Abdalla-Pacha.

Abdalla-Pacha, te St. Jean d'Acre geboren en tot die betrekking door veel stoutmoedigheid en geluk gekomen, nam Dahër en Djezzar tot zyne voorbeelden. Zyn doel was om zich in Syrie onafhankelyk te maken, en het geheel onder zyne magt te doen bukken. Zyne pogingen kenmerkten eenen eerzuchtigen, maar zwakken mensch, die meer willen uitvoeren dan hy kan. Half tegen de Porte opgestaan, was hy weder tot gehoorzaamheid gekomen, en had vergiffenis verworven, gelyk het al de lieden van zyn slag verwerven, door omkooping van den Divan.

Terzelfder tyd organiseerde Mehemed-ali Egypte, veroverde Mekka, nam Candia, streed op Morea tegen de ongel. Grieken, en loerde op Syrie; Acre was er de sleutel van. Hy zocht allerhande klagten tegen Abdalla, en rustte zich tot eene geduchte expeditie tegen hem uit. De Porte, door den veldtogt van Adrianopel tegen de Russen, uitgeput, en vernederd door het traktaat, waarby zy afstand deed van Griekenland, had, evenmin als hare viziers, de noodige kracht om Mehemed tegen te houden. Vruchtloos ware hare vertogen. Mehemed liet Ibrahim oprukken. Ibrahim is de regter arm van Mehemed.—Eerbied voor zynen vader is het eenige dat hy vereert. Mehemed denkt, en Ibrahim handelt. Hy strydt met het beleid van het Westen, en met de onderworpenheid aan het noodlot van het Oosten. Hy is het schitterendste werktuig in de hand en van het lot zyns vaders —Ibrahim vertrok.

Het beleg van St. Jean d'Acre is bekend. Abdalla toonde zich gedurende hetzelve zynen overwinnaar waardig: want zes maanden na eenen voorbeeldeloozen tegenstand, werd slechts een puinhoop den vyanden overgelaten. Vierduizend Egyptenaren vonden daar den dood.

Ibrahim zond den overwonnen Abdalla tot zynen vader, en deze, in plaats van den overwonnen Pacha het leven te benemen, ontving hem als een held, en schonk hem een zyner paleizen te Kaïro ten verblyf.

Na de bemagtiging van Acre trok Ibrahim tegen het turksche leger op, hetwelk Aleppo naderde, om Syrie te verdedigen.

De beide legers ontmoeteden elkander te Homs. De schok was niet groot. De Turken liepen uiteen en vlugteden in de bergengten van den Taurus; zy verdedigden er zich flaauwelyk.

Hun opperbevelhebber, Hussin-Pacha, trok in volslagen wanorde door de engten van Beylon. De Porte zond tot zynen opvolger Reschid-Pacha, den overwinnaar van Ali, Pacha van Janina, en den bevrediger der Europesche gewesten. Deze veldheer, de laatste hoop van den Sultan Mahmoud, verzamelde het leger weder te Konyah. Een tweede veldslag, die twee uren duurde, maakte Ibrahim meester van Aziatisch Turkye. De groot-vizier Reschid-Pacha werd door de Arabieren gevangen genomen. Men berooft hem van zyne wapenen en brengt hem voor Ibrahim.—"Zyt gy niet de groot-vizier?" vroeg hem de zoon van Mehemed. "Eenige oogenblikken geleden was ik het nog, antwoordde Reschid: "thans ben ik uw slaaf."

Deze nederlaag by Konyah deed voor Konstantinopel beven. Nog eenige marschen verder, en Ibrahim zou de hoofdstad zonder slag of stoot binnengerukt zyn.—De wanpige Mahmoud riep de hulp van Rusland. Binnen drie dagen kwamen de Russ van Sebastopol in den Bosporus metne vloot en met een leger.

TerwRusland op deze wyze de hoofdstad vant ryk in bescherming nam, kwam Frankrydoor onderhandelingen by Ibrahim, tusien beide. Onder bescherming van de c mogendheden werd te Kutaijah eene oveenkomst gesloten tusschen Ibrahim en en Sultan. Ibrahim trok terug naar Sy, hetwelk volgens het traktaat hem waerleend, en Mahmoud bleef verzwakt evernederd in zyne hoofdstad.—De Russa verlieten den Bosphorus na het traktaat in Unkiar-Skelessi verkregen te hebben, etwelk hen vergunde er op aanvrage aermaal te verschynen. Zie hier den brie welken Keizer Nicolaas eigenhandig sreef aan den graaf Orloff, den opperbevelhebber van den togt naar den Bosphors; de graaf liet my denzelven te Bujukdiré lezen, op het oogenblik dat hy denzelve ontving: "Myn waarde Orloff! laat vieren-twintig uren, nadat gy kennis zult gekrgen hebben van den aftogt der Egyptenren, myne troepen inschepen, en ga onder zeil om het leger naar Sebastopol terugte voeren, wanneer de goddelyke Voorzieigheid een man aan het hoofd van zestig milioenen zielen geplaatst heeft, is dit om hem het voorbeeld te doen geven van trouv en van naauwgezette nakoming zyner bdoften."

Wat verd er van de Ottomanische magt na eene lergelyke berooving, die door geheel Europa was bekrachtigd? Mahmoud voelde de vernietiging van zyn ryk, en men kan zeggen, dat hy stierf ten gevolge van den dood van Turkije? Het karakter van Mahmoud was niet dat van een gewoon mensch; hy was een dier groote mannen, die te laat geboren worden en wiens roem onderdrukt wordt door de grillen der fortuin. Het ryk was te diep vervallen, dan dat hy het kon herstellen. Hy deed pogingen, die eenen Peter *den groote* eer zouden aangedaan hebben. De vernieling der Janitsaren werd met zulk een bekwaam overleg en met zooveel heldenmoed uitgevoerd, dat zy altyd den man tot roem moet verstrekken, wiens gedachten de zaak voorbereidde, en wiens arm dezen grooten slag wist toe te brengen. Dezen heldenmoed baatte niet. De pogingen tot beschaving en militaire organisatie deden hem zyne populariteit verliezen, zonder hem een leger te verschaffen. Hy werd niet moede om het geluk te beproeven, zelfs toen hy den moed om op hetzelve te hoopen verloor. Hy hervatte den stryd tegen Mehemed-Ali in 1838. De slag van Nezib, het verraad van den kapitein-Pacha, die de turksche vloot naar Alexandrie voerde, waren de voorboden van zyn einde, of de eerbewyzen voor zyne uitvaart. Hy liet by zyn sterven de helft van zyn ryk ten prooi aan eenen zegevierende vassal, zyne vloot in handen van eenen verrader, zyne hoofdstad door zynen vyanden beschermt, die haar elkander betwisten, en zynen troon aan een kind. Ziedaar Turkije op het tegenwoordig oogenblik. Mahmoud had iets beter verdiend, indien het lot regtvaardig geweest ware; maar zoo is de fortuin, namelyk eene overheerschende grillige magt, die soms de deugden der menschen even magteloos maakt, als hunne misdaden.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eens Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.